

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/65/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816205338
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816205338.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovskej vo veci starostlivosti súdu o maloletého K. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny V., V., dieťa rodičov: matky A. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., XX. U. XX/XX a otca W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., E. XX/X, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. júla 2016, č. k. 4P/19/2016-37 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkom **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie zamietol návrh otca na zníženie výživného. Vychádzal zo zistenia, že naposledy o výživnom pre maloletého K. bolo rozhodnuté rozsudkom tamojšieho súdu č. k. 16P/43/2014 - 53 zo dňa 15.01.2015 v spojitosti s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/38/2015 - 67 zo dňa 17.09.2015. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 07.04.2016 a bola ním zvýšená vyživovacia povinnosť otca k mal. K. zo sumy 80,- eur mesačne na sumu 130,- eur mesačne. V čase ostatného rozhodovania o výživnom matka nemala viac vyživovacích povinností, bola poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 149,70 eur mesačne, vlastnila byt, v ktorom bývala, s nákladmi na bývanie 210,- eur mesačne. Do júna 2014 bola PN a poberateľkou nemocenských dávok vo výške 331,70 eur mesačne. Sebe i mal. platila životné poistenie vo výške 30,- eur mesačne. Náklady na lieky mala 20,- eur mesačne. Splácala úver vo výške 141,20 eur mesačne. V zamestnaní dosahovala príjem vo výške 477,13 eur netto. Otec bol do 20.10.2014 zamestnaný v I., a.s. s príjmom vo výške 686,90 eur netto (podľa vyjadrenia otca 800,- eur mesačne). Pracovný pomer s ním bol skončený pre neospravedlnené absenciu. Od 23.10.2014 pracoval v V. V., s.r.o. s príjmom vo výške 389,72 eur mesačne. Podľa vyjadrenia otca v danom konaní skončil pracovný pomer u tejto spoločnosti. Náklady na bývanie mal vo výške 4.500,- Kč, na cestovné 50,- eur mesačne a splácal úver 70,- eur mesačne. Maloletý K. bol žiakom šiesteho ročníka ZŠ, venoval sa basketbalu, trpel alergiou s nákladmi na lieky 8,- eur mesačne. Na basketbal mal výdavky členské 100,- eur ročne + športové oblečenie a obuv 100,- eur ročne. V súčasnosti súd zistil, že podľa údajov zo Sociálnej poisťovne bola matka zamestnancom Y. s.r.o. do 31.05.2015, následne vykonávala prácu na základe Dohody o pracovnej činnosti u Q. F. od 10.06.2015 do 06.10.2015, následne od 22.10.2015 do 31.12.2015 u Q. - V., s.r.o. a od 12.01.2016 je zamestnancom Q. - D., s.r.o. Otec pracuje na základe Dohody o pracovnej činnosti u P. T. od 01.03.2015. Z výsluchu otca bolo zistené, že zamestnávateľ V. V., s.r.o. skončil s ním pracovný pomer v skúšobnej dobe. Následne nepracoval, nebol v evidencii nezamestnaných. Zamestnal sa na základe dohody o pracovnej činnosti u súčasného zamestnávateľa od 01.03.2015, kde pracuje doteraz. Pracuje podľa potreby zamestnávateľa, najviac 3-4 hodiny denne, sú dni, keď aj nepracuje. V minulosti pracoval v

baníctve. Nemá žiadne vzdelanie. V súčasnosti vykonáva prácu skladníka, príjem má vo výške 100,- eur mesačne. Nie je v evidencii nezamestnaných. Potvrdil, že s maloletým sa nestretáva, keďže on nemá o stretnutia záujem. Tvrdil, že zasiela výživné 130,- eur mesačne na syna a nemá zameškané výživné. Má problém sa zamestnať, pretože má za sebou trestnú minulosť. Prácu si hľadá, uvažoval aj o práci v ČR. Súčasný zamestnávateľ nemá záujem prijať ho na základe pracovnej zmluvy. Otec žije sám nevlastní žiaden majetok a nepríbudla mu žiadna vyživovacia povinnosť. Podľa oznámenia bývalého zamestnávateľa otca V. V., s.r.o. pracovný pomer otca trval od 23.10.2014 do 19.12.2014, bol ukončený v skúšobnej dobe a otec v celom mesiaci november 2014 mal príjem 11.606,- Kč. Matka vlastní naďalej byt, v ktorom s mal. býva, náklady na bývanie preukázala príslušným dokladom - inkasným lístkom vo výške 163,39 eur mesačne + elektrina 31,- eur mesačne. Má pokles schopnosti pracovať v rozsahu 45 %, poberá invalidný dôchodok vo výške 153,40 eur. Pokiaľ pracovala u Q. F., príjem mala od 60-80 eur mesačne, v spoločnosti Q. - V., s.r.o. zarobila 50-60 eur mesačne. Do 30.04.2016 pracovala na 8-hodinový pracovný úväzok, od 01.05.2016 pracuje 6 hodín denne zo zdravotných dôvodov, v máji 2016 zarobila 320,- eur a predpokladá takýto príjem aj do budúcnosti. Invalidná je od roku 2014, choroba z povolania jej bola zistená minulý rok. Poberá rentu vo výške 105,- eur mesačne. Pretrvávajú jej výdavky na lieky 20,- eur mesačne, naďalej platí životné poistenie pre seba i mal. 30,- eur mesačne. Maloletý K. skončil B. ročník v ZŠ, je naďalej alergikom, od budúceho školského roka sa zvýšia jeho výdavky na basketbal o 100,- eur ročne. Tvrdila, že otec pracuje viac, ako deklaruje a zarába viac, nemá to ako preukázať. Otec si plní vyživovaciu povinnosť, od apríla 2016 začal platiť zvýšené výživné 130,- eur mesačne, dovtedy platil 80,- eur mesačne nepravidelne. Má zameškané výživné 880,- eur z dôvodu neplatenia zvýšeného výživného. Podľa oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočka V. bola matka poberateľkou dávky v nezamestnanosti od 01.06.2015 do 30.11.2015 v priemere vo výške 252,95 eur mesačne. Dňa 26.02.2016 jej bola vyplatená náhrada za SSU vo výške 5.148,- eur a je poberateľkou úrazovej renty. Výška invalidného dôchodku poberaného matkou bola v roku 2015 vo výške 152,40 eur a v tomto roku vo výške 153,40 eur mesačne. Podľa potvrdenia zamestnávateľa matky je čistý príjem matky 397,58 eur mesačne, zamestnávateľ poznamenal, že od 01.05.2016 sa zníži matke úväzok na 30 hodín týždenne zo zdravotných dôvodov. Podľa oznámenia ÚPSVaR V. matka poberá prídavok na dieťa, otec nepoberá žiadne sociálne dávky. Kolízny opatrovník nezistil v domácnosti matky žiadne nedostatky o maloletého K., uzavrel, že zníženie výživného nie je v záujme mal. U otca zistil, že pracuje na základe dohody 30 hodín mesačne vo firme v W. ako skladník, jeho príjem je 100,- eur mesačne, býva na ubytovni a náklady na bývanie mu hradí zamestnávateľ. Nad určené výživné maloletého neprispieva, so synom sa nestretáva a nie sú v kontakte. Mal. spolu so svojou matkou bývajú v dvojizbovom byte, ktorý je v osobnom vlastníctve matky s nákladmi na bývanie 220,- eur mesačne. Mal. K. je žiakom W. ročníka ZŠ, trénuje basketbal s nákladmi 100,- eur ročne, ďalej výdavky na športové oblečenie. Maloletý je alergický na peľ, náklady na lieky sú 6,- eur mesačne. Po zhodnotení výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného voči mal. K. nie je dôvodný. Predpokladom zmeny súdneho rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov, ktorou sa rozumie výrazná zmena pomerov na strane oprávneného alebo povinného, a to nielen na krátky čas. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového (tohto) rozhodnutia. Otec návrh na zníženie výživného zdôvodňoval tým, že výživné vo výške 130 eur mesačne prekračuje jeho reálne finančné možnosti, nakoľko pracuje na základe pracovnej dohody 30 hodín mesačne a jeho čistá hodinová mzda činí 2,60 eur. V čase ostatného rozhodovania o výživnom súdom prvej inštancie bol otec naposledy zamestnancom V. V., s.r.o., u ktorého pracoval od 23.10.2014 na HPP s pravdepodobným zárobkom 10.800 Kč (čl. 48 spisu sp.zn. 16P/43/2014) Podľa oznámenia tohto (už) bývalého zamestnávateľa otca pracovný pomer otca trval od 23.10.2014 do 19.12.2014, bol ukončený v skúšobnej dobe a otec v celom mesiaci november 2014 mal príjem vo výške 11.606,- Kč. Okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal zo zistenia zmeny pomerov na strane otca, keď konštatoval, že otec je riadne zamestnaný a jeho pravdepodobný mesačný príjem podľa potvrdenia zamestnávateľa bude predstavovať sumu 10.800 Kč mesačne netto (387,92 eur). Súčasne poukázal tiež na skutočnosť, že otec dieťaťa sa svojím nezodpovedným správaním (zavineným porušením pracovnej disciplíny -absenciou) pripravil u prechádzajúceho zamestnávateľa I. a.s. o pravidelný mesačný zárobok vo výške 686,90 eur bez diét, čo súd zohľadnil pri určení rozsahu jeho vyživovacej povinnosti. Otec vo svojom odvolaní proti rozsudku č. k. 16P/43/2014-53 uviedol že nemá žiaden príjem, že 19.12.2014 bol prepustený zamestnávateľom V. V. s.r.o., že je nezamestnaný. Odvolací súd, (ktorý potvrdil rozsudok okresného súdu), vo svojom rozsudku zo dňa 17.9.2015 vychádzal z tvrdenia otca, že je v danom čase (v čase rozhodovania odvolacím súdom) nezamestnaný, nakoľko zamestnávateľ s ním skončil pracovný pomer, že dôvod skončenia pracovného pomeru otec neuviedol, ale uzavrel, že postupoval rovnako ako súd prvého stupňa podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď skončenie pracovného pomeru

otca považoval za vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania bez dôležitého dôvodu a pri posudzovaní zmeny pomerov povinného vychádzal z jeho predpokladaného príjmu vyplývajúceho z oznámenia jeho zamestnávateľa I. a. s , kde otec pracoval do októbra 2014, t.j. 686,90 eur, ktorý príjem by otec dosahoval, keby riadne pracoval a neprihliadal ku skutočnosti, že otec maloletého K. v čase rozhodovania súdu prvého stupňa mal nižší príjem zo zamestnania a v čase rozhodovania dovolacieho súdu bol podľa svojich tvrdení nezamestnaný. Súd tiež dodal, že predmetom konania o zmene výživného nie je zisťovanie, či doteraz určené výživné je primerané, inak by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Už v čase rozhodovania odvolacím súdom bol otec zamestnaný (od 1.3.2015) u P. T. na základe Dohody o pracovnej činnosti. Návrh na zníženie výživného podal v tejto veci dňa 27.04.2016, keď predchádzajúci rozsudok, ktorým bolo naposledy ustálené výživné, nadobudol právoplatnosť dňa 07.04.2016. Otec napriek tomu, že bol vyzvaný na predloženie dokladu o svojom príjme, tento nedoložil a tvrdil, že má príjem vo výške 100 eur mesačne. Ani zamestnávateľ otca na výzvu súdu nereagoval. U matky sa celkovo znížil príjem. Len nepatrne (zo sumy 149,70 eur na 153,40 eur) sa zvýšil jej príjem z invalidného dôchodku, ale jej predchádzajúci príjem zo zamestnania vo výške 477,13 eur sa znížil na 397,58 eur mesačne, od 01.05.2016 z dôvodu zníženia pracovného úväzku zo zdravotných dôvodov na 320,- eur. V minulom roku bola matke zistená choroba z povolania, v súvislosti s ktorou poberá rentu vo výške 105,- eur mesačne. Náhrada za SSU vo výške 5.148 eur bola jednorazovou výplatom. Podstatná zmena pomerov u maloletého K. nenastala. Za hore uvedených skutočností súd uzavrel, že nie je dôvod na zníženie výživného u maloletého dieťaťa zo strany otca. Právne vec posúdil podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Dôvodil tým, že jeho príjem nedosahuje výšku určeného výživného 130 eur. Pracuje na dohodu pre pána P. T. a dohodnutý rozsah prác je 30 hodín mesačne pri hodinovej mzde 3 eurá. Poukázal na pomery matky, ktorá obhaja výšku výživného nielen nákladmi na maloletého, ale aj potrebou splácať úvery, ktoré si zobrala. Má informácie, že matka býva v dvojizbovom byte, ktorý má vo vlastníctve spolu so synom a terajším partnerom. Za posledné roky so svojím partnerom niekoľkokrát vymenili motorové vozidlo za novšie a nevyhýba sa ani bujarému spoločenskému životu v nočných podnikoch spojených s konzumáciou alkoholu. Žiadal, aby výška výživného bola prispôbená jeho terajšej situácii. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Matka vo svojom písomnom vyjadrení s odvolaním otca nesúhlasila. Uviedla, že otec sa o duševný a fyzický vývoj maloletého vôbec nezaujíma. Zamestnávateľ otca je jeho dobrý kamarát, má vedomosť, že otec nepracuje 30 hodín mesačne, ale denne niekedy aj 12 hodín, takže má príjem oveľa väčší. Poprela, že by ona navštevovala nočné podniky a jej priateľ vôbec nebýva s ňou v spoločnej domácnosti. K tvrdeniu otca o nízkom príjme uviedla, že sa otec má zamyslieť nad tým, prečo prišiel o dobrú robotu, má vedomosť, že stále holduje alkoholu a herným automatom. Navrhla odvolanie otca zamietnuť a ponechať v platnosti napadnutý rozsudok okresného súdu.

4. Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že zotrúva na svojom vyjadrení na pojednávaní dňa 14.07.2016 a navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku /ďalej len CMP/, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku /ďalej len CSP./ dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na tom právnom závere, že na strane otca nenastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného zo strany otca na maloletého v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Otec už v čase poslednej úpravy výživného bol zamestnaný u P. T., pričom súd vo svojom poslednom rozsudku zo dňa 17.09.2015 konštatoval, že predchádzajúce skončenie pracovného pomeru otca považoval za vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania bez dôležitého dôvodu a pri posudzovaní zmeny pomerov vychádzal z predpokladaného príjmu z oznámenia zamestnávateľa I., a.s. vo výške 686,90 eur mesačne. Súd prvej inštancie aj v tomto konaní na tieto okolnosti prihliadal.

7. Odvolací súd tento právny záver súdu prvej inštancie považuje za správny.

8. Po preskúmaní námietok, ktoré boli v odvolaní otcom vznesené sa odvolací súd aj v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p.. Na zdôraznenie správnosti a k námietkam otca dodáva nasledovné:

9. Odvolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2 a ust. § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká. Dohody a súdne rozhodnutia o výžinom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

10. Súd prvej inštancie porovnal pomery rodičov a maloletého dieťa v čase poslednej úpravy o výživnom vykonanej rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 16P/43/2014-53 zo dňa 15.01.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.09.2015, č. k.19CoP/38/2015-67, ktorým bolo zvýšené výživné otca na maloletého K. zo sumy 80 eur na sumu 130 eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2014 so súčasnými pomermi rodičov a maloletého dieťaťa, a správne dospel k záveru, že od tejto poslednej úpravy výživného na strane otca k žiadnej zmene pomerov nedošlo. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07.04.2016 a už v tom čase od 01.03.2015 otec pracoval na základe dohody o pracovnej činnosti u súčasného zamestnávateľa a otec tvrdil, že jeho zárobok činí 100 eur mesačne. V uvedenom konaní súd však vyhodnotil pomery otca tak, že predchádzajúce zamestnanie v spoločnosti I. a.s. otec ukončil pre závažné porušenie pracovnej disciplíny, pričom jeho čistý mesačný zárobok v tejto spoločnosti by činil 686 eur mesačne. Zo strany otca tak išlo o konanie v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď skončenie pracovného pomeru považoval za vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania bez dôležitého dôvodu. Aj v tomto konaní, ktoré začalo na návrh otca dňa 27.04.2016, kedy pomery otca boli také isté, ako v čase rozhodovania o zvýšení výživného, odvolací súd dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že zníženie výživného na maloletú K. nie je opodstatnené.

11. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní rozsahu vyživovacej povinností nestačí len tvrdenie otca, že sa nachádza v zlej finančnej situácii. Ani ťaživé osobné, sociálne a ekonomické pomery ho bez ďalšieho nezbavujú zodpovednosti za výživu maloletého, najmä keď sa sám pričínil k vzniku tejto situácie. Otec má stále zákonnú vyživovaciu povinnosť k maloletému a je preto povinný vyvinúť všetko úsilie k tomu, aby jeho výživu zabezpečil. Súd prvej inštancie preto správne vyhodnotil, že zistené pomery neodôvodňujú zníženie výživného zo strany otca. Námietky otca, že matka nežije v hmotnej núdzi, keď vlastní dvojizbový byt, žije partnerom s ktorým vymenili v posledné roky viackrát motorové vozidlo, nemajú žiadny význam pri posudzovaní pomerov otca a jeho schopnosti platiť výživné na maloletého. Navyše tieto tvrdenia otca neboli preukázané. Zo správy kolízneho opatrovníka naopak vyplýva, že matka sa o maloletého riadne stará, v dôsledku nepriaznivého zdravotného stavu prišla o zamestnanie.

12. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP. Ide o mimosporové konanie, pre ktoré platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

14. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).